Л.І. Казлоўская,
дацэнт Беларускага універсітэта культуры

НЕКАТОРЫЯ ПАДЫХОДЫ ДА АРГАНІЗАЦЫІ ПРАКТЫКІ СТУДЭНТАЎ КАФЕДРЫ ПЕДАГОГІКІ САЦЫЯКУЛЬТУРНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ

На кафедры педагогікі сацыякультурнай дзейнасці распрацавана пэўная навуковая сістэма праходжання практыкі студэнтамі спецыялізацыі. Можна вылучыць тры этапы ў рэалізацыі прапанаванай сістэмы.

На першым этапе студэнты знаёмяцца з дзейнасцю пазашкольных культурных устаноў па правядзенні вольнага часу, цэнтраў сацыяльна-педагагічнай рэабілітацыі, дзіцячых аздараўляльных цэнтраў і інш. Пры гэтым практыканты з'яўляюцца гледачамі, а не ўдзельнікамі і арганізатарамі розных формаў культурна-адпачынкавай дзейнасці. Метадычны аналіз культурна-адпачынкавых праграм студэнтаў заключаецца ў:

— вызначэнні мэты, педагагічных задач з улікам спецыфікі аўдыторыі;

— суаднесенасці зместу праграмы пастаўленым выхаваўчым задачам;

— разнастайнасці выкарыстаных метадаў і сродкаў выхаваўчага ўздзеяння;

— лагічнай узаемасувязі структурных кампанентаў праграмы;

— методыцы вядзення праграмы;

— прыёмах актывізацыі аўдыторыі;

— уменні афармлення аўдыторыі.

Усё гэта садзейнічае фарміраванню прафесійных ведаў, уменняў і навыкаў, неабходных для рэалізацыі культурна-адпачынкавых тэхналогій і вызначэння іх выхаваўчай выніковасці.

На дадзеным этапе студэнты таксама вывучаюць вопыт асноўных накірункаў выхаваўчай работы з дзецьмі, молад-

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

дзю, сем'ямі, пенсіянерамі ў кожным канкрэтным соцыуме. Завяршаецца практыка справаздачай аб выкананні заданняў практыкі і абаронай перад камісіяй.

На другім этапе праходжання практыкі студэнты спецыялізацыі прымаюць удзел у арганізацыі і правядзенні культурна-адпачынкавых праграм, дзіцячых свят, канцэртаў, фестываляў, дзіцячых аб'яднанняў і інш.

Яны з'яўляюцца вядучымі гульняў, конкурсных праграм, пішуць сцэнарыі, выконваюць разнастайныя творчыя і арганізацыйныя задачы, знаёмяцца з індывідуальнай, групавой, масавай работай у соцыуме, прымаюць удзел у планаванні сацыякультурнай дзейнасці. Студэнты засвойваюць методыку падрыхтоўкі і правядзення культурных праграм па правядзенні вольнага часу, якая ўключае сістэму ведаў аб фарміраванні змястоўнасці яе, характары і спецыфіцы эмацыянальнага ўздзеяння.

Гэта дазваляе студэнтам пашырыць прафесійны кругагляд, у іх фарміруюцца такія якасці, як адказнасць, што дазваляе хутчэй сцвердзіцца ў прафесійных адносінах. У іх з'яўляецца магчымасць суаднесці папярэднія ўяўленні аб будучай прафесіі з патрабаваннямі самога жыцця. Акрамя таго, на другім этапе праходжання практыкі ў студэнтаў фарміруюцца:

— адаптацыйныя навыкі (здольнасць хутка ўвайсці ў калектыў, устанаўліваць кантакты з людзьмі);

— творчыя навыкі (здольнасць да прадметнай дзейнасці, якая вызначаецца навізной, арыгінальнасцю, развіццём фантазіі і ўяўлення);

— навыкі суразмоўніцтва (стыль узаемаадносін, манера, тон, паважлівыя адносіны да субяседніка, уменне слухаць, педагагічны такт).

Апрача таго, у такім рэальным вытворчым працэсе педагог вызначае ўзровень творчых і арганізацыйных здольнасцей студэнта.

На трэцім этапе ў заданнях практыкі прадугледжваюцца самастойная падрыхтоўка і правядзенне студэнтамі куль-

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

турна-адпачынкавых праграм. Варта адзначыць, што часцей за ўсё гэта аўтарскія сацыяльна-культурныя праекты, якія ўключаюць у сябе ўсе раздзелы змястоўнай і пастаноўчай дзейнасці ад задумы да яе рэалізацыі, гэта значыць, мэты, задачы, характарыстыку аўдыторыі, для якой распрацаваны праект, арыгінальныя формы вырашэння тэматычнай задумы.

У сацыяльна-культурным праекце, як правіла, студэнты выкарыстоўваюць разнастайны змест і формы культурна-адпачынкавай дзейнасці, такія, як вечары адпачынку, маладзёжныя дыскатэкі, сустрэчы з цікавымі людзьмі, ток-шоу, вечарніцы, музыкальныя і тэатральныя салоны і інш.

Акрамя таго, у сацыяльна-культурным праекце прадугледжана збліжэнне культурна-адпачынкавай дзейнасці з разнастайнымі псіхатэрапеўтычнымі тэхналогіямі: гульнятэрапіяй, музыкатэрапіяй, цацкатэрапіяй, тэатратэрапіяй, метадам псіхадрамы, што дазваляе студэнтам уплываць на паводзіны асобы ў сацыяльным асяроддзі, зніжаць праблемы канфліктных сітуацый, рэгуляваць зносіны, нармалізаваць сістэму міжасобасных зносін.

Прыкладам могуць быць такія сацыяльна-культурныя праекты, як "Пададзім адзін аднаму руку", "Надзея", "Вясёлка", распрацаваныя для людзей з праблемамі зроку, а таксама вучняў 159-й сярэдняй школы г.Мінска.

Апрача таго, студэнты ў праекце прадугледжваюць яго фінансава-эканамічную частку з указаннем кошту ўсіх відаў творчай працы, кансультацый, рэквізіту і інш. Як правіла, сацыяльна-культурны праект з'яўляецца часткай дыпломнай працы студэнта, які апрабаваны ва ўмовах канкрэтнага соцыуму.

Пасля здачы аўтарскай культурна-адпачынкавай праграмы ў прысутнасці педагогаў кіраўнікі ад базы практыкі, студэнты праводзяць круглы стол, у час якога падрабязна аналізуюцца і ацэньваюцца ўсе этапы работы студэнта. Завяршаецца практыка пісьмовай справаздачай з абавязко-

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

вым дадаткам (сцэнарыі, запрашальныя білеты, рэклама, водгукі гледачоў і г.д.).

На наш погляд, такая структура арганізацыі і правядзення практыкі з'яўляецца найбольш аптымальнай і дае магчымасць студэнтам рэалізаваць свае прафесійныя веды, уменні і навыкі, атрыманыя ў працэсе навучання ў Беларускім універсітэце культуры.

М.А.Каралькоў,
прафесар Беларускага універсітэта культуры

СПЕЦЫФІКА ПРАКТЫКІ НА ФАКУЛЬТЭЦЕ МАСТАЦКАЙ ТВОРЧАСЦІ

Падрыхтоўка ў вышэйшых навучальных установах высокакваліфікаваных спецыялістаў шырокага профілю, якія спалучаюць фундаментальныя веды з практычнымі ўменнямі і навыкамі і могуць хутка адаптавацца на месцы працы пасля заканчэння вучобы, самастойна папаўняць свае веды, развіваць уменні ў канкрэтнай вобласці, — актуальная праблема сённяшняга часу. Паспяховае яе рашэнне шмат у чым залежыць ад арганізацыі вучэбнага працэсу, ад таго, наколькі формы і метады навучання задавальняюць патрабаванням мэтавай падрыхтоўкі студэнтаў да вытворчай дзейнасці, і ў немалай ступені ад таго, як арганізавана вытворчая і педагагічная практыка студэнтаў.

Адукацыя студэнтаў на факультэце мастацкай творчасці Беларускага універсітэта культуры мае сваю спецыфіку. Спецыфіка менавіта ў тым, што студэнты факультэта атрымліваюць не адну, а, як правіла, дзве і больш кваліфікацый.

Па-першае, наш выпускнік набывае кваліфікацыю кіраўніка мастацкага калектыву, і ў гэтым сэнсе ён павінен мець глыбокія веды па спецыяльных дысцыплінах, а па-другое, пасля заканчэння універсітэта ён атрымлівае кваліфікацыю выкладчыка спецыяльных дысцыплін.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ